

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos példisor egyszeri hirdetésnél 18 fill., többszöri hirdetésnél 14 fill. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 fill. — Hirdetések és díjak HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő
BLESKÁRÓLY.
 A kiadók nevében
 Lukonich Gábor dr.
 Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
 Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők.
 Kéziratokat nem küldünk vissza.

Pünkösd.

A pünkösdi ünnep vallási legendája az, hogy a Szentlélek lángnyelvek alakjában leszállott az apostolok fölé s megihlette őket. A megihletett apostolok erre elszéledtek a világba s lángoló lelkesedéssel hirdették az igét.

Társadalmunk, közéletünk, mióta magyar él s Buda áll, talán még sohasem érezte annyira, mint most, hiányát, szükségét valamely ihlető varázsnak, mely feloldozza a nemzet zsibbadt erejét és az új idők nagy munkájában a nemzet fiait lángoló apostolokká avassa.

A XIX-ik század csodás alkotásai és átalakulásai után a nemzet mintha kifáradt volna, letette evezőjét és gyöngé csónakában tévovázva, a vezérlő eszmék csillagfénye előtt szemet hunyva, szinte mozdulatlanul ring a népek tengerének hullámai közt.

Apostolok kellenének megint, akik fölrázzák a bágyadt magyarságot közömbösségéből. Apostolok kellenének, akik lemondva a maguk javáról, induljanak el, hogy lángoló lelkesedéssel hirdessék az eszmét.

De a mi társadalmunk, közéletünk, fájdalom, pünkösd ünnepének misztériumából ma csupán a szépen nyíló pünkösdi rózsákat látja, élvezi, tépi; lángnyelvek titkos értelmét azonban nem kutatja, nem igyekszik megfejteni.

Halljuk a panaszt, a kesergő nótát szép hegedűszóban, hogy nem úgy van már, mint volt régen; de nem látjuk sehol azokat az önfeláldozó önzetleneket, akik elmennének a pusztába a csüggedők, kételkedők, szegények és üldözöttek közé, lelkükben magukkal vívén tüzes nyelvek alakjában az ihlető Szentleket. A munkás ököibe gyüri kerges tenyerét és gyűlölködik; a középosztály cifra nyomoruság csillogó mezébe takarja koldus állapotát és senyved; a hatalom, pénz és tudás kiválasztottai pedig tanácstalanul húzódnak felre, hogy megmentsék legalább azt, ami már az övék.

A szeretet oltárán nem lobog az áldozat sehol!

A világot nagy nemzetközi, társadalmi, erkölcsi, anyagi, társadalompolitikai kérdések megoldása izgatja. A fejlődés folyamatának villámfénye mellett a hívők és bölcsek egyaránt megdöbbenve, ijedten sejtik a jövő viharait. Az emberi kéz munkáját átvette a gép; a gépet, az elme csodás találékonyságának minden erejét, igájába hajtotta a pénz és most a megriadt, javaiból kifosztott lélek megint a tulvilági rejtelmességek ködében keresi az üdvözülést. A népeket ezek a dolgok lázba ejtik; ez a láz egy fokkal felszökkenti a magyarság vérkeringését is; de általában, sajna! kicsi nemzetünknek mostan nincs egységes, határozott vezériránya, melynek lángnyelvei minde-

neket megihlessenek, egy közös cél apostolaivá avassanak.

A társadalom, a közélet minden osztályát egyformán érheti a vád, hogy nem teljesíti kötelességét. De piros pünkösd rózsáinak e tövisei közül legfájóbban mégis kettő vérzi a haza szívet: az irodalom és a nők hátraszorulása.

Az irodalom helyét ugyszólván teljesen a zsurnalisztika foglalta el. A koronázásig a magyar író volt a nemzet vezére, apostola, fáklyavivője. A kiegyezés után azonban szerepét, hivatását elvette tőle a politika és a sajtó. Harminc éven át egyre hátrább szorult az önzetlen lelkesedés, az oltáron önmagát emésztő honszeretet és egyre merészebben, egyre szemérmetlenebbül előre nyomult a lármás, ügyes, élelmes üzleti szellem.

Az irodalom 1867-ig ihlető, nemesítő, termékenyítő erő volt, ma már csak hasznos, mulattató mesterség.

És a nők? Hol vannak a magyar nők, a világhírű magyar honleányok?

Az egri hős asszonyok, a Perényiek, a Zrínyi Ilonák unokái ma a cicomás divatok aranybábványai körül tolonganak. Vonzza őket még ma is a jótékonyosság, kivált ha bállal, szerepléssel kötik össze; egy-egy hangosabb jelszóra lengetik még ma is a himes kendőt, de ki meri tagadni, hogy a magyar nők többé nem állanak babonáserejű tündérekül a nemzeti munka csatasorában?

Sziv árván megtörik.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcaja. —

„Te vagy, te vagy barna kis lány
 Szemem le kem fénye,
 Te vagy miud a két életem
 Egyetlen reményem.
 Ha még ez a reményem is
 Emulandó álom,
 Nem leszek boldog sem ezen,
 Sem a más világon.” Petőfi.

A költő szavaiként: „Minék is van sziv, s a szivben szerelem”. S ha már van is, mért nincs a boldogtalan onnan örökre száműzve. Vagy ha már van boldogtalan szerelem, mért nem lehet azt gyilokkal, mérreggel megölni, mint a fenevadat. Mit használ e nyomorult porhüvelynek, e sáranyagnak megsemmisülése, hisz nem az anyag szeret, nem az anyag fáj: a lélek kinjai, a lélek szerelme soha a siron tul sem szűnnek meg.

Oh te bárgyu ember, még azt állítod, te vagy a teremtés ura, te vagy a teremtés koronája? A főregnél is nyomorultabb vagy. Ha van eszed akaratod, ám uralkodj most magadon, fordulj ahhoz a nevetséges józan eszedhez, annak hideg logikájához. Hisz még gondolkodni sem tudsz, szived, érzelmed, szerelmed tart bilincsből, lenyűgözve, agyad működése meg van bénítva. Tehetetlen vagy, csak azt tudod, csak azt érzed, hogy ott benn valami nagyon, de nagyon fáj, ott a szived körül. Ez az érzés elhat fel abba a híres agyadba s abban oly gondolatok hűt, hogy előtted az egész világ sivart, egész életed üresnek, egész jövőd cél-talanul áll föl. Egyedül érzed magadat ezen a nagy világon, ahol annyi millió ember van,

és e sok millió közül végre megtaláltad azt az egyetlen egyet, amilyen nincs több, akit egész életedben kerestél, aki összes világodnak jobbik fele, akit ha elszakítanak tőled, az a te halálad. S amikor megtaláltad, amikor azt hittad, hogy a tied lesz, akkor lebben el ajkáról, akkor suhog el lelki szemed előtt hűsöleg, lelked zúzóan a rideg válasz: „Nem lehetek az Ön, hisz még nem ismerem”.

Kegyellen válasz!
 De százszor kegyetlenebb az te tőled, te égi türemény, te angyal, ki a nők leggyönyөгyeb bike, legnemesebbike vagy. És ezerszer kegyetlenebb rám nézve, ki életemet, mindenemet ajánlottam föl neked mosolyodért, jó szavaidért, szerelmedért, azért hogy nemes életemet velem osszd meg. Kegyetlen válasz. Nem, te nem akartad nekem, aki szeret, aki imád téged, ily irtóztató kínokat szerezni, szivemet összetörni, megölni. Jóságod erre nem képes.

Azt mondod: még nem ismeresz, nem lehetsz enyém. Hát hogyan? nem olvastad le arcomról, nem ismerted ki szememből, minden szavamból, minden tettemből, hogy csak érted lüktet minden csepp vérem, érted élek, érted halok, te vagy minden gondolatom, eszményem, mindenem, istenem. Hát nem ilt ki arcomra irántad érzett véghetetlen szerelmem. Hisz azóta tudok csak szivből igazán imádkozni, mióta téged szeretlek, te mutattad meg nekem az Istent.

Ugy-e? mond! nem akartál válaszoddal egyszerre megölni, azt hitted, tán szalmaláng fűhevélem; azt hitted, hogy amily gyorsan jött az, oly gyorsan fog elmúlni. Igazad van, hogy nem ismeresz, mert ha ismernél, akkor tudtad volna, hogy nem szalmalángtól lobog szerel-

mem világa, nem játszó napsugár, nem festett kép, nem hazudott, vagy képzelt csalóka érzelem az, de miként gyémántlapra csak a gyémántot megemésztő tűz erejével irhatsz emléket, amelyet onnan soha semmi erő, semmi hatalom ki nem törölhet: akkép irántad érzett imádatomat szivembe csak véghetetlen szerelmem vakító lángja véste be. Nem törli azt ki onnan soha semmi, csak a megsemmisülés, de lelkemben azontul is élni fog örökké.

Mondd, nem szeretsz, majd nem léssz enyém soha, akkor megnyugszom. Nem, nem, soha! A földi édenért millió meennyország sem kárpótol soha. Ezer poklokkal harcot vívok érted, megostromlom az eget.

Ám pusztuljak el az ádáz küzdelemben: édes lesz az örök megsemmisülés; édes lesz abban a tudatban pihenni át az igazak örök álmát, hogy a mindenható hatalmas Isten szépért, jóért s nemesért rajongó szivembe azt a ki-mondhatatlan szerelmet irántad öntötte belé.

Megszakadt a szivem,
 Szakadj te is ételem,
 Szívesen halok meg,
 Bár még nem is életem.
 Sirhalom, göröngyök:
 Rejtsetek el testem
 Te kis lány, barna lány,
 Felejt el oh, e gem.
 De ha azt akarod;
 Nyugton legyen ott lenni,
 Jöjj ki a síromhoz
 Neha ugy estenden,
 Szakíts le síromtól
 Egy kis viragszálat,
 S viseld kebleden,
 Amig el nem szárad!

Karácsonyi Kálmán.

Kiseb nemzetek asszonyait csodálva látjuk, mint lobogtatják a zászlót. De ha itthon nézünk körül, piros pünkösdi napján szinte akaratlanul kitör szívünk-ből a fohász, hogy bár avatná a Szentlélek leszálló lángnyelvek alakjában ismét a magyarság apostolává az irodalmat és bár változnék a magyar nők külén a viruló pünkösdi rózsza nemzeti kárdává!

A nemzet legjobbjai szívszorongva várják ezt a szép pünkösdi csodát.

A. T.

Szőlőkultúra.

Magyarországnak ama régi jó hírneve, mely-lyel szőlőművelése és borászata tekintetében az európai államok előtt birt, az utóbbi időben meglehetősen aláhanyatlott. A filoxera, majd pedig a peronoszpóra romboló munkája szőlőterületünk jó részét elpusztította ugyan, de azért borunk van quantum satis. És éppen ez a körülmény volt tulajdonképeni s egyedüli oka annak, hogy a magyar boroknak kelendősege nemcsak a külföldön, hanem hazánkban is megcsappant; mert az a folyadék, vagy legalább is annak a folyadéknek legnagyobb része, mely a bor elnevezése alatt került piacra, szőlőbőrtől ugyszólván nem is látott.

Igen természetes, hogy ily körülmények között mindenki a legnagyobb bizalmatlansággal viselkedik boraink iránt, s fog is viselkedni mindaddig, míg e tekintetben illetékes tényezők részéről erélyes intézkedés nem történik az iránt, hogy a lelketlen borhamisítók üzemei örökre megakadályoztassanak.

A társadalomnak azonban nem szabad addig várakoznia, míg ez a rég óhajtott vágy teljesülést nyer. Addig is meg kell ragadnia minden alkalmat, hogy szőlőgazdaságunk renoméja annyira amennyire újból helyreállíttassék. Igen ám, de azt mondják erre, hogy lehetetlenség-gel határos az, mert pl. az új szőlőtelepítések oly költséggel járnak, hogy azok elviseelésére a magyar szőlősgazda nem képes.

A mi véleményünk ez állítással ellentétes. Mi határozottan állítjuk, hogy elpusztult szőlőink újjátelepítését lehetőleg mibamarább fogantatási ponton kell. Közgazdasági és egészségügyi szempontok teszik ezt kötelezővé. Közgazdasági szempontból szükséges azért, mert ha teljesen felhagyunk szőlőművelésünkkel, évenként milliók fogna kivándorolni olyan terményért, melynek előállítására minálunk is egy kis jóakarattal kereszthülhető. Magángazdasági szempontból is e termelési ág jövedelmezősége arra indít, hogy a szőlőművelést kultiváljuk, mert feleslegünket ma már mindenkor eladhatjuk, s így a jövedelemből a költségek megtérülve, saját fogyasztásunk tulajdonképen szorgalmunk gyümölcse.

Ami végül az egészségügyi szempontokat illeti, azt hisszük, felesleges bizonyítgatnunk azt a káros hatást, melyet a most forgalomban levő konyvalékok élvezete szervezetünkre gyakorol s azt a szintén károsnak mondható befolyást, melyet a bornak a mi életmódunkkal össze nem egyeztethető nélkülözése előidézhette.

A szőlők reorganizálásának meg van tehát a maga létjogosultsága, annál is inkább, mert egyelőre még túltermeléstől tartani nem kell; de feltéve, hogy túltermelés következnék be, még akkor sem lenne megokolt szőlőművelésünket elhanyagolni, mert ha egyszer ismét helyre állítjuk borászatunk régi jó hírnevét, borkivitelünk bizonyára nem lesz jelentéktelen.

Mindenestre szükséges azonban, hogy a telepítés helyesen, okos módon történjen, s hogy a művelésnél az ojtásra s a trágyázás keresztülvitelére, a szénkénevezésre, a peronoszpóra és a lisztharmat ellen való védekezésre kellő súlyt helyezzünk. Itt röviden csak az utóbbi kérdésre nézve óhajtunk egy-két megjegyzést tenni. Nevezetesen a műtrágyák alkalmazására. A műtrágyákkal szőlőinkben határozottan természetellenet érhetünk el. Homoki szőlőkben kat. holdanként 200 kg. szuperfoszfátra s 100 kg. kén-savas-kálira van szükségünk. E mennyiségben 3 métermázsát is meghaladó természetellenet értek el, amely mennyiség, ha a fürtnek métermázsáját csak 20 frttal is számítjuk, jelentékenyen megtéríti a trágyázás költségét.

El kell ismernünk, hogy szőlőbirtokosaink nagy költséggel és fáradsággal fogtak hozzá, hogy az elpusztult szőlőket újra lábra állítsák, ezenkívül sok új területet vontak a szőlőkultúra keretébe. Alapos a remény, hogy bortermelésünk elérni, sőt meg is fogja haladni a filoxera előtt való időket. És ezzel azután a bor visszanyeri azt a nagy nemzetgazdasági jelentőségét, amely-lyel régebben birt. Ennek biztosítására azonban

szükséges, hogy a borfogyasztás adóját erősen leszállítsák, sőt végképen megszüntessék, az olasz bor vámját pedig annyira fölemeljék, hogy itt, ami saját országunkban, a magyar boroknak győzedelmes versenytársa ne lehessen.

Ezt kell követelnie nem csupán a bortermelőknél, hanem az egész magyar közvéleménynek is.

Végül pedig vissza kell szerezni az elvesztett külföldi piacokat. Ebben a fő rész törvényhozásra és borkereskedőinkre hárul. Becsületes, szolid üzlettel valamint megfelelő kereskedelmi és közlekedési politikával annál is inkább sikerül ez, a magyar jósa az illetékes tényezőknek hatalmasan kezére dolgozik.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A király Süvegh János tatai járásbírói albirót a sümegei járásbíróhoz bíróvá nevezte ki. Csizsár Sándor zalaegerszegi törvényszéki jegyzőt pedig az alsólendvai járás bíróhoz albiróvá.

— **Elöléptetés.** Az igazságügyminiszter Szerdahelyi Károly sümegei járásbírói albirót a IX. fiz. oszt. első fokozatába léptette elő.

— **Tanítógyűlés.** A zalavármegyei általános tanítótestület sümegei járásköré Könyves József elnökének elhunytja miatt elhalasztott közgyűlést Zalambátfán f. hó 21-én délelőtt 9 órakor tartja meg. A lapunkban között tárgysorozat Hirschler Soma csabrendeki állami iskolai tanítónak *A tanítói fizetések szabályozásáról* szóló értekezéseivel bővül.

— **Állami segedelem.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a sümegei ipariskolának 600 K. segedelemet utalványozott.

— **Színház.** Közönségünk régen várt akkora érdeklődéssel darabot, mint Herceg *Ocskay brigádjáról*. Végre folyó hó 10-re hirdette a színház. Tele ház volt. A darabot meggyőződtünk, hogy a kiváló emberek nagysága csak addig tart, míg ez a nemzet és erjéből fakad. Ezt az őt erőt Rákóczy Ferenc nemcsak dicsőítésként testesítette meg abban a korban. Amint Ocskay elfordult Rákóczytól s benne nemzetünk ideáljától, villám ereje kilobban, erős karja lehanyatlott, miként Antensé, amint nem érintkezett az anyafölddel. Kárpáthy igazgató kiváló alakítását nyújtott a cimszerepben. Megjelenése, játéka élénk tetszést aratott s hogy az előadás belerángatta a közönséget a kuruc idők búbanatos hangulatába, az érdem főképp az övé. Kár, hogy a kis színház egyszerű eszközei, a gyenge kar, a silány zongora ki-kizökkentett a hangulatból. Tordai Etel igen szép és érdekes Tisza lóna volt. Egyszerű fekete öltözékében tán még vonzóbb alak volt, mint fényes ruházatában. Kalmár a bosszút lihegő, szenvedelmes cigánylányban szintén igen jól játszott, ám öltözéke nem felelt meg az alaknak, aki mint vészmadár vijjog a csaták vér-özöné fölött. — *Vasárnap este Tót lány* gyenge előadásban került színre. *Kedden először Püspök kisasszony* japáni regét adták. Ugyszólván mindkét felvonást a cimszerep adja, amit Kárpáthy Györgyike szépen, színesen játszott meg. Dalait is rokonszenvesen fogadta a közönség s végig élénk tetszéssel kísérte. Utánna Muraynak kedves vigjátékában, a *Virágfakadásban* Tordai és Zilahy igen kedves alakokat nyújtottak. Szenesi elég káros asszony, Somogyi igen jó papucshős volt. Termesi a szolgáló kicsi szerepében minden megjelenésével derűtséget keltett. A Kis Utasi Mari Ödön urfi bátran, értelmesen adta. — *Szerdán Török Dezső* jutalomjátékúal az *Ingenyelték* került színre. Jóllehet szakadó eső volt, mégis elég szép közönség volt a színházban, mert Török egyik kegyeltje. Megjelenésekor élénk tapsal fogadták. Kár, hogy Kovács szerepében csekély dolga volt. Hőbortos öltözékében élénk föltűnést keltett. Az est hőse tulajdonképen Somogyi volt, aki Boros János megtollasodott vendéglős szerepében kitűnő alakot mutatott be s állandó derűtséget keltett. Zilahy a svihák Veiner Vilmos szerepét élénken játszotta meg. Megemlítjük még Termesit, Tordait, Kárpáthy Györgyikét, Kalmárt, Kárpáthy és Radnait. — *Csütörtökön* folytatottan derűtséget kísérte a Guthy és Rákóczy *Napoleon öcsém* bohózatát. E derűtségből Török (Napoleon) és Somogyi (Fülöp sugó) szerepében vették ki az oroszlan-részt. Mindkettő alakja komikumát teljesen kiaknázta, miért a közönség folytonos kacajjal fizetett. A többi szereplőt is a közönség élénk érdeklődéssel kísérte s teljes megalégedéssel távozott a színházból.

— **Fényes esküvő.** F. hó 11-én díszes esküvő folyt le Budapesten Jézus Szent Szive templomában, hol ugyanis dr. Gyarmati Viktor ügyvéd oltárhoz vezette Mauthner Lenkét, Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő leányát. A templom zsúfolásig megtelt a legelőkelőbb közönséggel, földbírtokosok, a jogászvilág, a fővárosi tanács, kereskedők nagyszámu képviselőivel, nemkülömben a rokonság és jóbarátok számos tagjával. Az új házaspárt, nemkülömben az oly nagy mérvben közbecsülésben álló öröm-szülsőket minden oldalról melegen üdvözölték.

— **Uj rend a közigazgatásban.** A vármegye új ügyviteli szabályzatot állapított meg. E szerint a hivatalos órák délelőtt 9—12 és délután 3—5 ig tartanak, ha azonban a hivatalos ügymenet kellő gyorsasága vagy nagyobb hátralek kívánna, a hivatal feje (alispán, főszolgabíró) a hivatalos órákat a szükséghez képest meghosszabbíthatja. Karácsony, húsvét és pünkösdi ünnepek első napján, továbbá Szent István napján egész nap, vasár és más ünnepnapokon pedig délután hivatalos órákat rendszerint nem tartanak, az iktató azonban az iktató könyvet e napokon is d. e. 9—11-ig nyitva tartani köteles. Az iktató hivatal a felek számára d. e. 9—11 és d. u. 2—4 ig van nyitva.

— **A csabrendeki állami iskola tanítótestülete** f. évi május hó 5-én tartott értekezleten elhatározta, hogy Könyves József sümegei kántárs és járáskörünk általános tanított és szeretett elnöke elhunytja fölött legmélyebb részvétét fejezi ki és erről a megboldogult özvegyét és családját jegyzőkönyvi kivonathoz értesíti. Az 1901/2-iki záróvizsgálatokat a következő sorrendben tartja meg: Junius 14 a róm. kat. hittan vizsgálat. 15. az izraeliták hittan vizsgája. 16. d. e. 9—11 ig a III. leányosztály, d. u. 2—4 ig a III. fiu osztály. 17. d. e. 9—11 ig az I. leányosztály, d. u. 2—4 ig az I. fiu osztály. 18. d. e. 9—11. a II. leányosztály, d. u. 2—4. a II. fiu osztály. 19. d. e. 9—12. a IV. vegyes osztály, d. u. 2—4. az V. és VI. vegyes osztály. 21. Istentisztelet és az értesítők kiosztása.

— **Ejjegyzés.** Sulyok István vindornyalaki kántortanító eljegyezte Végli János bazsi kántortanító kedves leányát, Margitot.

— **Felhívás.** A Zalavármegyei gazdasági egyesület nemzeti F. st. t. György gróf szobrának Keszthelyen június 8-án tartandó leleplező ünnepén tiszteleg fog résztvenni, miért is tudomására juttatja az egyesület igen tisztelt tagjainak, hogy akik az egyesület küldöttségében résztvenni óhajtanak, június hó 8-án d. e. 10 órakor a keszthelyi vasúti állomásnál csatlakozhatnak a küldöttséghez. Megjelenés: fekete kabátban. Elszállásolás iránt a keszthelyi helyi bizottsághoz vagy a gazd. egyesület titkári hivatalához lehet fordulni.

— **A III. oszt. kereseti adó** javaslata e hó 15-től 8 napon át közszemlén van s a hivatalos órák alatt az illető adófizetők megtekinthetik.

— **Halálozás.** Mautner Izrael helybeli kereskedő f. hó 5-én 81 éves korában elhunyt. Másnap délután a közönség élénk részvételével temették el. Nyugodjék békében!

— **Római eke.** Hogy Magyarországnak a rómaiak idejében is foglalkoztak rendszeres földműveléssel, arról érdekes tanúságot tesz Zala-és Veszprémmegye határán Hany községben talált lelet. Forgatásnál egy római táborhely romjaira akadtak, melynek közelében egy eke ösz-szes vasrészei előkerültek. Áll pedig a lelet két szántóvasból, egy szokatlan nagy eke (oso rozsla) és egy rendkívül érdekes lánccból, mely-lyel az ekét a vonó állathoz megerősítették, az ekefej egy a többi része fából készült, meg elkorhadt. Taligát még az időben nem használtak hanem az ekeszerű földturo eszközt a lánccal erősítették hozzá a vonó állathoz. A leletről értesítették Darnay Kalmánt, ki az érdekes ekerészeket beszállította muzeumába.

— **Uthengerezés.** A városunkon áthuzódó állami ut hengerzését a jövő héten megkezdik. A nagy gőzhenger hatalmas robajjal görög végig a kavicsozott uton. A kocsi járóknak jó lesz figyelemmel lenni e robajra, nehogy a lovak megijedve, kárt okozzanak.

— **Alaptalan hír.** Szörnyű hír támadt Pap Jánosné görbői lakósról, az, hogy négy éves kis mostoha leányát agyonverte. A meghalt kisdéd testén csakugyan ütések nyomai voltak, mire Papné kihallgatták, aki olyképen vallott, hogy f. hó 10-én reggel csakugyan megverte leányát egy fadarabbal, de a leányának egész nap semmi baja sem volt. Este pedig a kezével paskolta meg s ekkor a kicsike holtan esett össze kezét között. Saághy János helybeli járásbíró Fischer Ignác dr. és Biró József dr. orvosokkal kiment Görbőre. a hulla boncolását megejtették s megállapították, hogy bár a holt testen erős ütések nyomai voltak, ezek egyike-másika könnyű testi sértést is okozott, de a leányka halálát nagyfokú tüdővész és egyéb belső szervi bajok okozták. Édes anyja is tüdővészben halt el 30 éves korában.

— **Szerencsehozó szeg.** Margit kisasszony jobb vidéki színház bakfisa volt, de bakfis volt az életben is, mert kevéssel előbb végezte el a szini iskolát és még csak egy év óta működött a vidéki színházban. Nagyon kedvelték a vidéken, de a kis színésznő nagyobbra vágyott. Egyszer csak hallja, hogy egy budapesti színház igazga-

tója lesz jelen az előadásban abból a célból, hogy nyárára ügyes színésznőket toborozzon. A kis Margit nagy lámpalázzal játszott, még pedig oly lámpalázzal, hogy már látta, hogy budapesti szerződéséből nem lesz semmi. A *Milliók a hó alatt* című darabban lépett fel. Ebben van egy jelenése, mikor leesik a földre és felkiált: Jaj!

Ez a jelenet veszedelmesen közeledett. Margit szabályszerűen leesett és eközben, hogy hogy nem, egy — szegre ült le. A „jaj” kiáltás mely ajkát elhagyta, olyan őszinte, igaz és megdöbbentő volt, hogy az egész színház zugott utána a tapstól. A budapesti igazgató is úgy tapsolt, mintha ő volna a klakk feje. A felvonás vége után tíz perccel Margit kisasszony már a budapesti szinkór szerződött tagja volt. Margit kisasszony nem volna színésznő, ha a szerencsehozó szegre el nem tette volna — talizmánul.

— **Közgyűlés.** A sümegi izr. jótékony négyzet f. évi május hó 4-én tartotta tisztújító közgyűlését. A tisztikar a következőleg alakult meg. Elnökök: Epstein Vilmosné, alelnökök: Fischer Ignác dr.-né, társelnökök: Steiner Simonné, pénztáros: Scheiber Lipótné, ellenőr: Kohn Izidorné, választmányi tagok: Eisenstädter Mórné, Feleki Lajos dr.-né, Klein Mórné, Láng Sándorné, Scheiber Mátyásné, Scheiber L. Sándorné, Sugár Jakóné, Würzburger Jakabné, titkár: Bricht Viktor.

— **A könyvvivő.** Tegnap egy igen komolyképű férfi lépett be a kiadóhivatalba.

Nagy csizmákban volt, denevérszárnyú köpenyegét cipelt a vállain, a fejéről pedig széles karimájú kalapot emelt le tisztelősen.

Emberségesen köszönt s a bajuszát kétfelé simogatván a kezefejével, ilyen szókra fakadt: — Itt hirdetik az újságyomatékba a könyvvivőt hivatalt?

A kiadóhivatal felelt a kérdésre.

— Itt ám, bácsi.

— Hun van az?

— Egyik helybeli intézetnél, hát maga pályázik arra a hivatalra.

— Hát, igen is.

— De irásban kell benyújtani a kérvényt.

— Hm az baj, — lóggatja a fejét a férfi,

— nem írni meg az ur helyettem? Szépen megköszöném.

— Hát maga nem tud írni?

— No, nem igen kedvelem a betűvetést.

— Hogyan akar akkor könyvvivő lenni?

Büszkén vágta ki a mellét e szavakra a denevérszárnyas köpenyű férfi:

— Nagy álló esztendeig vittem a könyveket a tekintetetes szolgabíró után — de irást sose követelt.

— **Török A. és Társa** a legnagyobb fővárosi osztálysorsjegy főlárásító. Ki ne ismerné ez országzszerző kedvelt, szerencsés bankházat? Kevés cégnek sikerült a játszó közönség kegyelt oly nagy mértékben megnyerni, mint Török A. és Társának. A bankház által gyakorlatba vett elv, hogy vevőivel a legmesszebbmenő előzékenységet tanúsítja és azokat jól szolgálja ki, hálsának mutatkozott. Vevőkörre folyton nagyobbodott és az állandó forgalom növekedése folytán a Váci-körut 4. állati földszinti és másodemeleti főüzlet szüknek bizonyult; ugyanarra, hogy a főüzletet a hasonlíthatatlanul nagyobb Teréz-körut 46/b. helyiségbe helyezte át. Ezenkívül a főváros négy nagy kerületében fióküzletei is vannak és pedig: V. Váci-körut 4., Múzeum-körut 11., VII., Erzsébet-körut 54. és Kerepesi-ut 32 sz. Török bankház ama törekvéseért, hogy vevői kívánásait kielégítse, vevői elismeréssel adóznak, amit a számos beérkező hálanyilatkozat bizonyít. Ezenkívül hivatott helyről hízog elismerésben részesült e cég, amennyiben a m. kir. szabadalmazott osztálysorsjegy-igazgatósága, mely sorsjáték ügyek megítélésében a legmértékből, a Török cég örmére igazolta, hogy a legelőzékenyebb módon bonyolítja le a vevőkörön-séggel ügyleteit. Mindezek után azoknak, kik az osztálysorsjátékban keresik szerencséjüket, a szerencse által kiválóan kegyelt Török A. és Társa bankházát ajánljuk. E cég a május 22-én, csütörtökön kezdődő I. osztályú húzáshoz sorsjegyeket eredeti árban árusít és pedig $\frac{1}{4}$ sorsjegy 12 korona, $\frac{1}{2}$ sorsjegy 6 korona, $\frac{1}{4}$ sorsjegy 3 korona, $\frac{1}{8}$ sorsjegy 1 korona 50 fillér Török A. és Társa bankház mai hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Állást nyerne.** Az *Országos Pályázati Közlöny* útján, mely az országban betöltendő összes állásokat közli, állást nyerne: ipari és kereskedelmi, mező és erdőgazdasági és műszaki tisztviselő, községi jegyzők és jegyzőrnokok, nőtisztviselő, kereskedelmi alkalmazottak és gyakornokok. Előfizetési ára $\frac{1}{4}$ évre 4 korona. Mutatványszámokat 30 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal: Budapest Rökk Szilárd ucca 27. Álláskeresési beiktatásnál minden szóért 2 fillér, vasstagabb betűvel 4 fillér, nyilt-térben pedig minden szóért 6 fillér fizetendő, mely hirdetések legkésőbb csütörtökig fogad el a kiadóhivatal.

— **Magyar Ipar.** Az Emke és Tanítók Háza gyűjtőját Berecky Gyula, Darnay Kálmán, Márkus Ignác, Mautner Adolf, Steiner Simon és Würzburger Jakab árulják. — Az Emke levélpapír pedig Horvát Gábor könyvkereskedésben kapható.

— **Köhögés ellen** a legjobb a Réthy-féle pe-metefü cukorka. Kapható Márkus Salamon fia cégnél Sümege.

CSARNOK.

Ukktól Sümegig.

Hosszas utazás után elértem a vicinálisok, gócpontját, hol a figyelmes utas e három betűből álló nevet olvashatja: *Ukké*.

Egyike az itt egymást keresztező sínpárok-nak Ukktól Tapolcával köti össze. Ez a vonal az ő vicinális tulajdonságaival igazán pártját ritkítja.

Dacára a kis távolságnak, még szélesend-ben is csak 4-5 óra alatt lehet a legjobb esetben Tapolcára jutni. Ha északról fúj a szél, akkor már egy óra késéssel suttognak az alkal-mazottak. Ellenben a déli szelek már 3 órai késést idéznek elő a népvándorlás idejéből reánk maradt vasuti kocsik körében.

Ukkon a tovább utazásról a legkedvezőbb esetben is csak egy órai várakozás után lehet szó. Hogy ezt az időt jobban élülsem, sétálni kezdtem az erre a célra berendezett helyen. A sétalást meguva, a váróterembe mentem, hol más szórakozás hiányában, a falakon lógó hir-detéseket kezdtem olvasni. Mikor az olvasással készen lettem, az unalomtól sarkalva elkezdtem a hirdetésekét kívülről tanulni, felalá sétálva, jobban mondva keringve a 4 lépés hosszú és 3 lépés széles tereben.

Már épen a „Regedei keserűvíz forrás” vegyi összetételét tanultam, mikor kívülről cse-nygetés és sipolás vonta magára a figyelmemet.

— Tessék beszállni Sümeg, Zala-Gógánfa. Tapolca felé.

A felhívásnak mindenki sietett eleget tenni. Én is beszálltam.

A véletlen épen egy idegen hölgyet jutta-tott utitársamul, aki, mint később megtudtam, először utazott Sümegre.

Még az állomáson bejött a konduktor, hogy a jegyeket átlukasztja, mert utközben nem érte rá, mivel a fűtő szerepét is ő viseli. Az ajtót azonban úgy látszott akarattal nyitva hagyta.

De ez már mégse járja.

— Tegye be az ajtót, kiáltottam utána.

— Mindjárt kérem, csak szegéret menek, mert a zár elromlott.

Egy kis idő múlva csakugyan hosszú sze-gekkel felszerelve jött vissza és kívülről besze-gezte a kocsiját.

— Hát mi hogy szállunk ki majd Sümege?

— Csak tessék zörgetni, majd kinyitom akkor.

Ezzel tovább rohant.

No de most már ideje volna, hogy elindul-junk, gondoltam magamban. Hogy az időt jobban élülsem, kinézgettem az ablakon, utitársnóm pedig olvasni kezdett.

Egy komoly arcú vasuti-őr sétált fel alá az ablakom alatt, a hivatala fontossága teljes tudatával.

— Mondja csak, miért nem indulunk már? kérdeztem tőle.

— A Csizsár Daninéra várunk, kérem, már reggel megváltotta a jegyet, mindjárt itt is lesz. A fia már jön is.

Egy gatyás paraszt fiu kneippolt felénk, már mesziről ordította:

— Bakter bácsi, várgyanak még egy kicsit. Mingyár itt lesz a nyanya is, csak a zsbát tömi még meg.

— Ergye fiam, mondd meg az anyádnak, hogy siessen, mert már elkésünk, ha sokat kell rá várni, biztatta őt a vasuti.

— Hát csakugyan megvárják a Csizsárné? kérdeztem a konduktort.

— Meg kell, kérem, mert már megígértük neki. A nyirlaki bakter komaasszonya, az is megharagudna érte, ha nem váránk rá.

— Akkor nyissa vagy feszítse fel az ajtót, mert gyalog akarok Sümegre menni, ugys már régen ott lennék, ha mindjárt elindultam volna.

— Tessék türelemmel lenni, már ott jön a Csizsárné, szól az ut felé mutatva.

Végre a Csizsárné önagsága is megérke-zett, kezében egy kosárral, melyből egy hápogó réce feje látszott ki.

— Siessen, siessen, mert immár indulunk, csak magát vártuk.

— Hála Isten, csak hogy már itt vagyok. A zsbát még nem tömtem meg, de majd a von-atban megtömöm, mert tetszik tudni a komám uramnak viszem Nyirlakra ajándékba.

No most már talán mégis elindulunk, — Mehet! Mehet! hangzott kívülről, egy sereg siptól kísérvé.

Örömmel ültem le. Az utitársnóm arcáról is, mintha az öröm tükröződött volna vissza, De a vonat nem akart elindulni.

— Tolják már neki kiabált valaki.

Épen ki akartam nézni, hogy mi történt megint, mikor egy erős lökés érte a vonatot.

A nyelvembe harapva a padlóra estem. Az utitársnóm pedig kiejtette kezéből a regényt, a kizitáskája pedig felülről a fejére esett.

— Jézus Krisztus, összeütközés, kiabált magánkivül.

Az első ijedségből felocsudva az ablakhoz siettem. Az ablak alatt álló vasutas felvilágosi-tott bennünket, hogy nem történt semmiféle szerencsétlenség, hanem üres marhaszállító ko-csikak voltak hátulról a vonathoz, hogy könyeb-ben elinduljon. Tényleg a vonat lassan ugyan, de annál biztosabban, elindult.

Már majdnem Gógánfára értünk, mikor a vonat a nyilt pályán megállt, folytonos fűtyölés közölt.

Mivel lejtőről lefele mentünk, köveket rak-tak a kerekék alá, hogy el ne szökhesen a veszélyes masina.

A fűtő, jobban mondva a konduktor, le-ugrott és elkezdett visszafelé futni.

Egy negyed óra múlva diadalteljes arccal jött vissza, kezében egy dohányzacskót lo-bogtatva.

— Megvan! Megtaláltam, kiabált messziről a mozdonyvezetőnek.

— Mi baj megint, kérdeztem őt, mikor az ablakom alatt elment.

— Nyers bácsi vesztette el a dohányos acskáját, azért futottam vissza.

— Hát most az lett a mozdonyvezető? hiszen az előbb hentes volt, Sümege.

— Most is az, csak az igazi mozdonyvezető a tapolcai vásáron van, ahelyett jött el egy napra. Ezalatt elszedte a köveket a kerekék alól és ismét elindultunk.

Nyirlakon leugrott a Csizsárné, de drágán fizette meg bátorságát, mert megbotlott és a récejére esett.

Más nevezetes nem történt Sümege.

Sümege azonban nem vártam meg, míg az ajtót felfeszítsék, hanem kihajtam az ablakon. Mikor lábaim a szárazföldet érték, az uta-zást megátkozva siettem a kijárat felé, hol ren-dőri felügyelet mellett elvették a jegyemet.

A vonatkésés ez egyszer csak 4 óra volt.

Balaton.

A LEGSZEBB ÉS LEGOLCSÓBB
ALKALMI KÉPES
LEVELEZŐ-LAPOK

KAPHATÓK:

HORVÁT GÁBOR

PAPIRKERES-
KEDÉSÉBEN.

JANKÓ ÁRPÁD

cipésmester,
SÜMEGE.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a tavaszi időnyre a legjobb minőségű bőrből, leg-finomabb kidolgozásu és tartós ur-, nő- és gyermekcipőket készítek a legolcsóbb árért, a n. é. közönség teljes megelé-gedésére.

A n. é. közönség bizalmát és b. pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

JANKÓ ÁRPÁD

cipésmester,
Sümege.

20-32.

A

Brázay-féle

sós borszesz

nélkülözhetlen házi szer.

Kapható mindenütt.

989/902.

Hirdetmény.

Csabrendek nagyközség képviselőtestületének 1902. évi április hó 3-án tartott ülésében hozott határozata folytán, alulírott községi előjáróság ezennel közhírré teszi, hogy Csabrendek községnek közös

vadászterülete

folyó évi június hó 14-én délelőtt 9 órakor Csabrendek község házában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek 1902. évi augusztus hó 1-től kezdődőleg 6 (hat) egymás után következő évre haszonbérbe kiadatik.

Az árverési feltételek a község házában a délelőtti órákban megtekinthetők.

Csabrendeken 1902. évi május 10.

Schreimer Dénes
jegyző.

Söjtöry János
bíró.

A következő köszönet-nyilvánítás hű bizonyítékot ad egy még eddig nem eléggé ismert, az általános jólétet elősegítő gyógyszeréről:

Bizonyítvány. Alulírott ezennel köszönetét nyilvánítja *Wilhelm Ferencz gyógyszerész, cs kir. udv. szolgáltató úrtól Neunkirchen (Bécs mellett)* 1900. jan. 22-én megrendelt s a posta által kézbesített *Wilhelm-féle csusz- és köszvény-ellenes vértisztító teadért*. Nevezett tea a kívánt hatást megtette. Még mielőtt felét elhasználtam volna, már 8 napon belül bal csípőmben és csontban voltak rejtentő köszvényes fájdalmaim, melyek minden gyógyszernek makacsul ellenszegültek, annyira javultak, hogy az ágyat elhagytam és üzleti teendőimmet újra megkezdhettem. Ajánlom mindazoknak, kik hasonló bajban szenvednek, tegyenek kísérletet *Wilhelm Ferencz gyógyszerész ur Neunkirchen (Bécs mellett)* kitűnő vértisztító teájával.

1900. február 10.

Tisztelettel
v.
6-7. **Barb Huber neje**
»Lóhoz» címzett kanton tulajdonosnéje.
Aesch-Neftenbach, Zürich, Svájc.

JEGYZÉKE
az 50,000 nyereménynek.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	1 jutalom	600000
	1 nyer. á	400000
	1 " "	200000
	2 " "	100000
	1 " "	90000
	1 " "	80000
	1 " "	70000
	2 " "	60000
	1 " "	40000
	5 " "	30000
	1 " "	25000
	7 " "	20000
	3 " "	15000
	31 " "	10000
	67 " "	5000
	3 " "	3000
	432 " "	2000
	763 " "	1000
	1238 " "	500
	90 " "	300
31700 " "	200	
3900 " "	150	
4900 " "	100	
50 " "	80	
3900 " "	40	
2900 " "	40	
50,000 nyer. és jut. összegben		13.160,000

a melyek 5 hónap alatt huzatnak ki.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.
Nagyon sokan szerencsések lettek általunk!
Hat millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy 50,000

pénznyereménnyel sorsolattik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék szerint. 5 hónap alatt összesen tizenhárom millió 160,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I. osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétei a következők:

egy nyolcad (1/8) frt	— 75	vagyis	150 kor.
" negyed (1/4) "	150	"	3 — "
" fél (1/2) "	3 —	"	6 — "
" egész (1) "	6 —	"	12 — "

A sorsjegyeket *utánvétellel* vagy a *pénz beküldése* ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk, azonnal de legkésőbb

folyó év május hó 22-ig
mely napon a huzás kezdetét veszi, bizalommal hozzánk köldeni

Török A. és Társa

BANKHÁZ

Budapest.

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.
Főirodánk osztálysorsjáték osztályai:
Főüzlet: VI. Teréz-körnt 46/a. Fiókok: I. Váci-körnt 4. 2. Muzeum-körnt 11. 3. Erzsébet-körnt 54.

Rendelőlevél kivágandó.

TÖRÖK A. és Társa bankháza
Budapest.

Kérek részemről I. oszt.
m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összegget
Az osztálysorsjátékot
kor. összegben
A nem tetsző törleendő.

Pontos cím.

Déli Jég- és Viszontbiztosító-Társaság

magyarországi osztálya

BUDAPEST, Váci-ucca 20-ik szám,
az „Adriaal biztosító-társulat” házában.

Báró Podmaniczky Frigyes
intéző.

Teljesen befizetett alaptőke 3,000,000 kor.
Tartalékok 2,588,964 kor.

E társaság, mely a cs. kir. szab. »Adriaal biztosító-társulat» védoósége alatt alakult, mindennemű terményeket biztosít jégkár ellen és a t. c. biztosító közönségnek a legelőnyösebben megállapított biztosítási feltételeket nyújtja.

A biztosítási díjak igen jutányosak s a felmerülő károk a leggyorsabbban és legpontosabban térítettek meg.

Biztosítási ajánlatokat elfogadnak és közlelbi felvilágosításokat készségesen adnak az »Adriaal biztosító-társulat» magyarországi osztálya, valamint összes vezér-, fő- és kerületi ügyelkei.

Főügynökség: Hirsch és Frisch, Tapolca.

A csabrendeki gyógyszer-tár helyiség lakással együtt 1902. év július hó 15-től fogva eladó, vagy haszonbérbe kiadó. Eziránt értekezhetni lehet a sümegei gyógyszer-tárban.

1914/1902.

Hirdetmény.

Sümege nagyközség előjárósága a képviselőtestületnek 9/kgy. 1902. számú határozata értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sümegei határban levő 3411 kat. hold 1599 □-öl mező és 1475 kat. hold 1453 □-öl erdő területén gyakorolható

vadászati jogot

együttesen bérbe adja 1902. évi augusztus hó 1-ső napjától egymásután következő 6 (hat) évre. —

Árverés napjával **folyó évi május hó 24. napjának d. e. 9 óráját** a városi tanács-teremben tűzte ki.

Az árverési feltételek a város házában a hivatalos órák alatt mindenkor megtekinthetők.

Sümege, 1902. évi május hó 12-én.

Malomsoky János, **Pozsonyi József,**
jegyző. bíró.